

SEXTONDE SÖNDAGEN EFTER TRINITATIS

DOMINICA SEX DECIMA

Evangelium: Luk 7: 11-17. Predikan Nils Svensson, S:t Johannes Ev-Luth församling, Yxenhult (ELBK)

ÄNKANS SON I NAIN

Dagens text beskriver en stor sorg, som förbyts mot en mycket stor glädje. Det står att en mor är på väg att begrava sin ende son, och inte nog med det, sorgen är dubbel för hon är dessutom änka. Om vi bara som hastigast använder vår fantasi och tänker oss in i hennes situation, vad ser vi då? Förutom den ousägliga sorgen och smärtan övar att mista sin ende son, så stod hon nu ensam i världen utan någon som kunde försörja henne och ta hand om henne på alderdomen. Vi får nog antaga att varken pension eller socialförsäkringssystem var så speciellt generösa vid denna tiden. Så nog fanns det orsak till sorg och förtvivlan. Vi människor är ju så funtade att när det går oss emot i livet så blir vi oftast modstulna och sorgsna. Om det då som i det här fallet handlar om att mista en nära anhörig, som man dessutom är beroende av, så kan sorgen och hopplösheten kännas total, och man kan inte se någon väg ut ur eländet. Vem kan då hjälpa och trösta?

Vi läste i texten att en stor folkhop från staden följde henne, de kunde väl hjälpa och trösta. Ja, visst kan vi människor trösta varandra, men det är inte en tröst som hjälper och räddar från döden.

Här kommer Jesus fram till kvinnan och säger *"Gråt inte."* Detta var inte ett tafatt försök att trösta som när vi försöker trösta varandra, utan detta var en verklig uppmaning och befallning för här fanns verklig hjälp att få, gråt inte. Jesus hade den sanna trösten och hjälpen. Från total sorg och hopplöshet till obeskrivlig glädje. Med sitt skapande allmactsord gjorde han död till levande, och vände sorg i glädje.

Men den döde i Nain är också en bild över hur det är med en andligt död människa. Genom syndafallet är ju människan skiljd från Gud och frågar inte efter honom. Man kallar det för den adliga döden. Med den andliga döden är det så, att lika lite som en människa själv kan uppväcka sig från det döda, lika omöjligt är det att med egen kraft ta sig ur den andliga döden.

Det kan endas ske genom Jesu hjälp. När han kommer till en människa genom sitt heliga ord eller genom sina heliga sakrament t ex dopet som vi precis fått vara med om här i dag, så väcks den andligt döda människan till liv. Detta är ett stort Guds under som vi inte kan fatta med vårt förnuft men genom tron får vi tillägna oss det och verkligen tro det.

En människa som blivit uppväckt från den andliga döden och som lever i gemenskap med Jesus behöver inte frukta den andra döden, den kroppsliga döden, för den som dör i tron på Jesus Kristus har evigt liv.

Det mänskliga livet är märkligt. Det har i alla tider filosoferats över det och vad är meningen med livet? Vi kan bara kort konstatera att efter födelsen, som i sig är ett stort under, så finns det bara en sak som är helt säkert och det är det faktum att vi måste dö. Döden kan komma plötsligt i unga år, som för den unge mannen i Nain, eller kan livet bli långt nittio eller till och med hundra år.

Hur ska man då förhålla sig till döden? Eftersom det enda helt säkra i livet är, att det just slutar med döden så måste vi på ett eller annat sätt förhålla oss till den. Vi kan förneka den, leva som om vi aldrig ska dö eller kan vi frukta den och alltid gå runt med dödsångest.

Men det finns ett annat bättre alternativ. I det kristna livet där man tror på Gud och på Jesus som hans ende son som han sände till jorden för att frälsa alla människor, där har vi ett hopp och en förvisning om att efter döden finns ett evigt liv.

När en människa genom Guds Ord har fått komma till tro på Jesus Kristus och vaknat upp från den andliga döden finns det ingen anledning att frukta den lekamliga döden, för då kan den inte skada henne.

Så får vi till sist låta dagens text vara en påminnelse om vår egen dödlighet. Vi vet inte när det är vår tur att lämna denna världen och därför är det så viktigt att vara vakande och beredd.

Håll dej till Jesus och förtrösta på honom, han är den ende som har den sanna trösten och hjälpen att ge. Han har sagt: *"Jag är vägen, sanningen och livet"* Om vi följer den vägen och tror på Jesus som vår Frälsare, då kan vi tryggt leva våra liv och när döden kommer kan vi lugnt somna in i den förvisningen att liksom Jesus uppväckte den unge mannen i Nain, så kommer han att på den yttersta dagen uppväcka också dej och mej till det eviga livet i himmelen. Amen.

*Du Jesu Krist, min Herre kär,
Uppståndelsen och livet är.
Den på dig tror, skall livet få,
Fast stoftet skall till jorden gå.
Och den som lever, tror på dig,
Skall icke dö evinnerlig.*

*Uti min nöd var det min tröst:
Du lever, som mig återlöst.
Du, som i plågan var mitt hopp,
Skall mig ur graven väcka opp.
Jag i mitt kött min Gud skall se.
Ja, det är sant, och det skall ske.*